

آمار حیاتی:

هدف:

نشان دادن این حقیقت که خدا کسانی را که به قوم او صدمه رسانده‌اند، مجازات می‌کند.

نویسنده:

عوبدیا. درباره این مرد که معنای اسمش «خادم خداوند» یا «عبادت‌کننده یهوه» است، اطلاعات چندانی در دست نیست.

مخاطبین:

ادومی‌ها، یهودیان در یهودا، و قوم خدا در همه جا

تاریخ نگارش:

احتمالاً طی سلطنت یربعام در یهودا، ۸۵۳ تا ۸۴۱ ق.م.

زمینه تاریخی:

از نظر تاریخی، دوم همیشه به یهودیان آزار می‌رسانده‌اند. پیش از آنکه این کتاب نوشته شود، آنها در حملاتی که به یهودا شده بود شرکت کرده بودند. با تاریخی که در مورد نگارش کتاب در بالا داده شده است، از نظر زمانی این پیشگویی بعد از تجزیه اسرائیل به حکومت شمالی و جنوبی و قبل از فتح یهودا به‌دست نبوکدنصر در سال ۵۸۶ ق.م. صورت گرفته است.

آیه کلیدی:

«من خداوند به‌زودی از تمام قوم‌ها انتقام خواهم کشید. ای دوم، همانطور که با اسرائیل رفتار کردی، با تو نیز به همانطور رفتار خواهد شد. هر چه کردی بر سر خودت خواهد آمد» (۱۵:۱).

شخصیت‌های مهم:

ادومی‌ها

نوزاد پس از ماهها رشد و نمو در بطن مادر، ناگهان چشم به جهان می‌گشاید. خویشاوندان و دوستان به صورت کوچک او نگاه می‌کنند و شباهت به مادر و پدرش را در او می‌بینند و می‌گویند: «چشمهایش درست شبیه مادرش است... پدر و مادر شادند که فرزندی معجزه‌وار به دنیا آمده و عضو جدید خانواده شده است. آنها همچون والدینی مهربان از او مراقبت خواهند کرد، به تربیت او همت خواهند گماشت، هدایش خواهند کرد، و به او انضباط خواهند آموخت. این وظیفه‌ای است که ایشان با شادی انجام خواهند داد.

خدا نیز صاحب فرزندی است، یعنی آنان که ایشان را بر گزیده تا از آن او باشند. خدا حتی ملتی را بر گزید تا از آن او باشند؛ این ملت، قوم اسرائیل بود. چنین مقرر بود که قوم اسرائیل، مملکت الهی و ملت الهی و پسران و دختران خدا باشند. در طول قرن‌ها، خدا آنها را تأدیب و مجازات کرد، با این حال، همیشه نسبت به ایشان مهربان و رحیم بود. خدا، پدر ابدی، از فرزندانش محافظت و مراقبت به‌عمل آورد.

عوبدیا که کوتاهترین کتاب عهدعتیق است، نمونه شگفت‌انگیزی است از واکنش خدا به هر کسی که به فرزندانش آزار برساند. دوم سرزمینی کوهستانی بود که شامل منطقه جنوب شرقی دریای مرده و شهر «پترا» می‌شد، شهری تماشایی که چند دهه قبل توسط باستان‌شناسان کشف گردید. ادومی‌ها که از نسل عیسو بودند (پیدایش ۱۹:۲۵ - ۴۵:۲۷)، عموزاده‌های بنی اسرائیل به‌شمار می‌آمدند. ایشان مانند پدرشان عیسو، جنگجویانی خشن، بی‌رحم، و مغرور بودند که کاشانه‌شان در کوهستانهای ظاهراً نفوذناپذیر قرار داشت. ایشان بیش از هر ملت دیگری می‌بایست به کمک برادران شمالی خود بشتابند. اما به‌جای این کار، آنها از مشکلات اسرائیل شاد می‌شدند، فراری‌ها را می‌گرفتند و به دشمن تحویل می‌دادند، و حتی نواحی روستایی اسرائیل را غارت می‌کردند.

عوبدیا پیام خدا را به دوم اعلام می‌کند. آنان به‌خاطر بی‌اعتنایی به خدا و تمرد از او، به‌خاطر غرور و بزدلی‌شان، و خیانت به برادران خود در یهودا، محکوم شناخته شدند؛ از این رو، خدا فرمود که ایشان نابود خواهند شد. کتاب با این اعلام شروع می‌شود که مصیبت دوم نزدیک است (۹:۱-۱۰). با وجود صخره‌ها و کوههای به‌ظاهر تسخیرناپذیرشان، ایشان قادر نخواهند بود از مجازات خدا بگریزند. سپس عوبدیا دلایل نابودی آنها را ارائه می‌دهد (۱۰:۱-۱۴): گستاخی آشکار آنها در مقابل خدا و آزار رساندن به فرزندان او. این پیشگویی موجب توضیحی از روز خداوند به پایان می‌رسد، روزی که همه کسانی که به قوم خدا آزار و صدمه رسانده‌اند، مجازات خواهند شد (۱۵:۱-۲۱).

امروز، قوم مقدس خدا کلیسای او است، یعنی همه کسانی که برای نجات خود به مسیح اعتماد کرده‌اند و زندگی خود را به او سپرده‌اند. این مردان و زنان فرزندان خدا و برگزیدگان او هستند. وقتی کتاب عوبدیا را می‌خوانید، توجه کنید که فرزند خدا بودن

مکان‌های مهم:

ادوم، اورشلیم

جنبه خاص:

کتاب عوبدیا از زبان شعری
پرشوری استفاده می‌کند و به شکل
مرثیه‌ای در وصف هلاکت و
نابودی نوشته شده است.

و قرار داشتن زیر محبت و حفاظت او چه معنایی می‌دهد. ببینید پدر آسمانی به همه
کسانی که دوستانان او را مورد آزار قرار می‌دهند، چه واکنشی نشان می‌دهد.

تقسیم‌بندی کلی:

۱- نابودی ادوم (۱:۱-۱۶)

۲- احیای اسرائیل (۱۷:۱-۲۱)

کتاب عوبدیا پایان خصومت بین ادوم و اسرائیل را نشان می‌دهد. ادوم
به موقعیت جغرافیایی خود که در ارتفاعات بود فخر می‌فروخت، اما
خدا او را به زیر آورد. کسانی که امروز در اوج قدرت هستند، چه
یک ملت باشند، چه یک مؤسسه، چه یک کلیسا، چه یک خانواده،
نباید بیش از حد به خود مطمئن باشند. همان‌طور که ادوم به‌خاطر
غرورش نابود شد، هر کسی نیز که در برابر خدا سرکشی کند، نابود
خواهد شد.

موضوع‌های مهم

موضوع

توضیحات

اهمیت موضوع

عدالت

عوبدیا پیشگویی کرد که خدا ادوم را مجازات
و نابود خواهد کرد، زیرا به بابل برای تجاوز به
یهودا یاری رساند. در روزی که خدا به حساب
ستمهایی که به قومش شده رسیدگی می‌کند،
سرزمین ادوم به‌خاطر خیانت مردمش به یهودا
داده خواهد شد.

خدا همه کسانی را که به قومش صدمه
می‌رسانند داوری و شدیداً مجازات خواهد
کرد. ما می‌توانیم به پیروزی نهایی خدا مطمئن
باشیم. او قهرمان ما است و ما می‌توانیم به او
اعتماد کنیم که عدالت واقعی را برقرار خواهد
ساخت.

غرور

ادومی‌ها به‌خاطر قلعه محکم و ظاهراً
تسخیرناپذیرشان مغرور بودند و به خود
اطمینان داشتند. اما خدا ایشان را خوار ساخت و
از صفحه روزگار محو کرد.

همه کسانی که از خدا سرپیچی می‌کنند، مانند
ادوم با هلاکت و نابودی خود روبرو خواهند
شد. هر قومی که به قدرت، ثروت، فن‌آوری،
یا حکمت خود بیش از خدا اتکا داشته باشد، به
زیر کشیده خواهد شد. همه آنان که مغرورند،
روزی که ببینند هیچ کس از عدالت خدا معاف
نیست، حیرت‌زده خواهند شد.

۱- نابودی ادوم

خداوند، آینده سرزمین ادوم را در رؤیایی به عوبدیا نشان داد.
 ۱ از جانب خداوند خبر رسیده که قاصدی با این پیام نزد قوم‌ها فرستاده شده است: «آماده شوید تا به جنگ ادوم برویم.»
 ۲ خداوند می‌فرماید: «ای ادوم، تو را در میان ملت‌ها خوار و ضعیف می‌سازم.
 ۳» از اینکه بر صخره‌های بلند ساکن هستی به خود می‌بالی و با غرور می‌گویی: «کیست که دستش در این بلندیها به من برسد!» خود را گول زن! اگر همچون عقاب به اوج آسمانها بروی و آشیانه خود را بین ستارگان برپا داری، تو را از آنجا به زمین می‌آورم.
 ۵ «اگر دزدها شبانگاه آمده تو را غارت می‌کردند به مراتب برای تو بهتر می‌بود، زیرا همه چیز را نمی‌بردند! یا اگر انگورچینان به سراغ تو می‌آمدند پس از چیدن انگور خوشه‌ای چند باقی می‌گذاشتند! عولی وقتی به جنگ دشمن بیفتی تمام ثروت تو به یغما خواهد رفت و چیزی برای تو باقی نخواهد ماند.

۱:۱

اش ۵:۳۴-۱۵؛ ۱:۶۳-۶

ار ۷:۴۹-۲۲

مز ۷:۱۳۷

جز ۱۲:۲۵-۱۴

عا ۱۱:۱۲

۲:۱

اعد ۱۵:۲۴-۱۹

۳:۱

ار ۱۶:۴۹-۱۵

۴:۱

ایو ۲۶:۳۹-۳۰

اش ۱۲:۱۴-۱۵

۵:۱

ار ۱۰:۴۹-۱۰

(۲) فخر به خودکفایی خود (۴:۱): خدا آنها را حقیر خواهد ساخت؛ (۳) ثروت (۵:۱): راهزنان همه چیز او را غارت خواهند کردند؛ (۴) هم‌پیمانان (۷:۱): خدا کاری خواهد کرد که آنها دشمن ادوم شوند؛ (۵) دانایی (۹:۱): خدا فکرشان را مغشوش خواهد ساخت.
 ۳:۱ ادومی‌ها احساس امنیت می‌کردند، و از خودکفایی خود مغرور بودند. اما ایشان خود را گول می‌زدند زیرا جدا از خدا هیچ امنیت پایداری وجود ندارد. آیا امنیت شما به اشیا وابسته است یا به مردم؟ از خود بیرسید این چیزها واقعاً چقدر باعث احساس امنیت شما است. مال و اموال و انسان‌ها در یک لحظه ممکن است محو شوند، اما خدا تغییر نمی‌کند. فقط او می‌تواند امنیت واقعی ما را تأمین کند.

۴:۱ ادومی‌ها به شهر خود که در دل صخره‌ها بنا شده بود، می‌بالیدند. امروز این مکان یکی از شگفتی‌های دنیای باستان محسوب می‌شود، اما فقط جذابیت توریستی دارد. کتاب مقدس به ما هشدار می‌دهد که غرور قطعی‌ترین راه به سوی هلاکت است (امثال ۱۶:۱۸). درست همان‌طور که پترا و ادوم سقوط کردند، اشخاص مغرور نیز سقوط خواهند کرد. شخص فروتن نسبت به شخص مغرور از امنیت بیشتری برخوردار است، زیرا فروتنی دید درست‌تری از خود و از دنیا به شخص می‌دهد.

۹-۴:۱ خدا از روی انتقام‌جویی این مجازات‌های سخت را علیه ادوم اعلام نکرد، بلکه به‌منظور اجرای عدالت، خدا

۱:۱ عوبدیا یک نبی از مردم یهودا بود که در باره مجازات خدا بر قوم ادوم سخن می‌گفت. محققین عموماً دو تاریخ متفاوت برای زمان این پیشگویی ارائه می‌دهند: (۱) بین سالهای ۸۴۸ تا ۸۴۱ ق.م. که طی آن، یربعام پادشاه یهودا بود و اورشلیم مورد حمله ائتلاف فلسطینی‌ها و عرب‌ها قرار داشت (۲ تواریخ ۲۱:۱۶-۱۶؛ یا (۲) سال ۵۸۶ ق.م. که اورشلیم را بابلی‌ها کاملاً نابود کردند (۲ پادشاهان ۲۵؛ ۲ تواریخ ۳۶). ادوم، هم از سرنوشت تلخ اسرائیل شادی کرد و هم از سرنوشت یهودا، هرچند که ایشان و یهودی‌ها از نسل دو برادر بودند، یعنی عیسو و یعقوب (پیدایش ۲۵-۱۹). اما اسرائیل و ادوم مانند دو برادری که همیشه با هم درگیرند، ندرتاً با هم در صلح بودند. خدا به‌خاطر سنگدلی و اعمال مغرضانه ادومی‌ها نسبت به قومش، اعلام داشت که ایشان را مجازات خواهد نمود.

۳:۱ ادوم همسایه جنوبی یهودا بود و مرز مشترک با آن داشت. اما همسایه‌ها همیشه با هم دوست نیستند، و ادوم هیچ علاقه‌ای به یهودا نداشت. در این زمان، پایتخت ادوم شهر پتسرا بود، شهری که تسخیرناپذیر تلقی می‌شد چون در دل صخره‌ها بنا شده بود و موقعیتش به گونه‌ای بود که فقط از طریق شکاف باریکی از میان صخره‌ها امکان ورود به شهر وجود داشت. آنچه که ادوم نقطه قوت خود تلقی می‌کرد، موجب سقوط او شد، یعنی (۱) امنیت شهر (۱ و ۴): خدا ایشان را از بلندیها بر زمین خواهد کوفت؛

۷ «تمام هم‌پیمانانت دشمن تو می‌شوند و دست به دست هم داده، تو را از سرزمینت بیرون می‌رانند. دوستان مورد اعتمادت، برایت دام می‌گذارند و تو از آن آگاه نخواهی شد.»

۸ خداوند می‌فرماید: «در آن روز در سراسر اودم حتی یک شخص دانا باقی نخواهد ماند! زیرا من همهٔ دانایان اودم را از حماقت پر می‌سازم. ۹ دلیرترین سربازان تیمان، هراسان و درمانده شده نخواهند توانست از کشتار جلوگیری کنند.»

۱۰ «بسبب ظلمی که به برادر خود اسرائیل کردی رسوا و برای همیشه ریشه

۷:۱
مز ۱۴-۱۲:۵۵
اش ۱۴-۱۱:۱۹
ار ۳۰:۴
۸:۱
ایو ۱۴-۱۲:۵
اش ۱۴:۲۹؛ ۱۳:۳۰
۹:۱
ار ۲۲-۲۰:۴۹
عا ۱۶:۲
۱۰:۱
اعد ۲۲-۱۴:۲۰
مز ۲۹:۱۰۹؛ ۸-۵:۸۳
جز ۱۴-۱۲:۲۵؛ ۱۸:۷

ماجرای نزاع بین اسرائیل و اودم		
قوم اسرائیل از نسل یعقوب و قوم اودم از نسل عیسو بود	پیدایش ۲۳:۲۵	
یعقوب و عیسو در شکم مادر نیز با یکدیگر نزاع می‌کردند	پیدایش ۲۶-۱۹:۲۵	
عیسو نخست‌زادگی و برکتش را به یعقوب فروخت	پیدایش ۳۴-۲۹:۲۵	
ادومی‌ها اجازه ندادند اسرائیلی‌ها از سرزمینشان بگذرند	اعداد ۲۲-۱۴:۲۰	
این پادشاهان اسرائیل همیشه با اودم در نزاع بودند:		
* شائول	۱سموئیل ۴۸و۴۷:۱۴	
* داود	۲سموئیل ۱۴و۱۳:۸	
* سلیمان	۱پادشاهان ۲۲-۱۴:۱۱	
* یربعام	۲پادشاهان ۲۲-۲۰:۸	
	۲تواریخ ۸:۲۱	باب ۲
* آحاز	۲تواریخ ۱۶:۲۸	
ادوم بابل را تشویق کرد که اورشلیم را نابود کند	مزمور ۷:۱۳۷	

تیمان بود، شهری که در هشت کیلومتری شرق پترا قرار داشت. نام این شهر را به‌خاطر نام نوه عیسو، تیمان گذاشتند (پیدایش ۱۲-۱۰:۳۶).

۱۱:۱۰ اسرائیلی‌ها از نسل یعقوب بودند و اودمی‌ها از نسل برادرش عیسو (پیدایش ۲۶-۱۹:۲۵). مردم اودم به اسرائیل و یهودا به‌هنگام نیاز کمک نکردند و حتی گذاشتند که نابود شوند و هر چه را که باقی مانده بود به یغما بردند. از این رو، اودم دشمن به‌حساب می‌آمد و می‌بایست مجازات شود. هر که به قوم خدا کمک نکند، دشمن خدا است. اگر به وقت نیاز، کمک خود را از یک نیازمند دریغ بداریم، این کار ما گناه محسوب خواهد شد. گناه فقط کارهای بدی که می‌کنیم نیست، بلکه کارهای نیکی را نیز شامل می‌شود که از انجامشان امتناع می‌ورزیم. به نیازمندان بی‌توجه نباشید و از کمک به آنان دریغ نکنید.

از نظر اخلاقی کامل و بی‌عیب است و خواهان عدالت و انصاف کامل می‌باشد. اودمی‌ها فقط آنچه را که سزاوارش بودند، دریافت می‌داشتند. از آنجا که آنها مرتکب قتل می‌شدند، خود به قتل خواهند رسید؛ از آنجا که دست به غارت می‌زدند، خود مورد غارت قرار خواهند گرفت؛ از آنجا که از دیگران بهره‌کشی می‌کردند، دیگران نیز از ایشان بهره‌کشی خواهند کرد. با این فکر که «هیچ کس نخواهد فهمید» یا «کسی من را نخواهد گرفت»، خود را به گناه کردن متقاعد نکنید. خدا از همه گناهان ما آگاه است، و دوری او عادلانه خواهد بود.

۸:۱ اودم به داشتن مردان دانا شهره بود. اما بین مردان دانا و دانایی خدا تفاوتی هست. اودمی‌ها شاید از نظر دنیا دانا بوده باشند، اما در واقعیت احمق بودند زیرا خدا را مورد بی‌اعتنایی قرار می‌دادند و حتی مسخره می‌کردند.

۹:۱ الیفاز یکی از سه دوست ایوب (ایوب ۲:۱۱)، اهل

کن خواهی شد؛^{۱۱} زیرا اسرائیل را به هنگام سختی و احتیاجش ترک کردی. وقتی که مهاجمان، ثروت او را غارت می کردند و بر اورشلیم قرعه انداخته، آن را میان خود تقسیم می نمودند، تو کنار ایستاده، نخواستی هیچ کمکی به او بکنی و مانند یکی از دشمنانش عمل نمودی.

^{۱۲} «تو نمی بایستی این کار را می کردی. وقتی که او را به سرزمینهای بیگانه می بردند تو نمی بایستی می نشستی و او را تماشا می کردی. در روز مصیبتش نمی بایستی شادی می کردی و زمانی که در سختی بود نمی بایستی به او می خندیدی.^{۱۳} روزی که اسرائیل گرفتار این مصیبت و بلا شده بود، تو نیز به او بدی رساندی و رفته، غارتش کردی.^{۱۴} بر سر چهار راهها ایستادی و کسانی را که سعی می کردند فرار کنند کشتی. در آن زمان وحشت و پریشانی، بازماندگان اسرائیل را دستگیر نموده، تحویل دشمن دادی.

^{۱۵} «من، خداوند بزودی از تمام قومها انتقام خواهم کشید. ای ادوم، همانطور که با اسرائیل رفتار کردی، با تو نیز به همانگونه رفتار خواهد شد. هر چه کردی بر سر خودت خواهد آمد.^{۱۶} بر بالای کوه مقدس من، جام مکافاتم را نوشیدی، قومهای دیگر نیز آن را خواهند نوشید. آری، آنها خواهند نوشید و از بین خواهند رفت و اثری از آنها باقی نخواهد ماند.

۱۱:۱
۲۱-۸:۲۵ پاد
۲۰:۱۹-۳۶ و
۳۰-۱۲:۵۲ ار

۱۲:۱
مز ۱۷:۲۲
میکا ۱۱:۴

۱۳:۱
۱۶-۱۳:۲۴ پاد
۱۸:۳۶ و
۲۰:۱۹-۳۶ و

۱۵:۱
مز ۱۵:۹-۲۶ و ۲۵:۹
یول ۱۵:۱

ادوم خاری دائمی در پهلوی یهودا بود. آنها اغلب در حملاتی که دشمنان دیگر به اسرائیل می کردند، شرکت داشتند.

خدا ادوم را به خاطر اعمال شرارت آمیزش نسبت به قوم خدا مجازات خواهد کرد. درست همانطور که ادوم نابود شد و موجودیت ملی آن از صحنه روزگار محو گردید، خدا اشخاص متکبر و شریر را نیز نابود خواهد کرد.

ایلیا (۸۷۵ - ۸۴۸ ق.م.)
میکایا (۸۶۵ - ۸۵۳)
یهو (۸۵۵ - ۸۴۰ ق.م.)

جو حاکم

پیغام اصلی

اهمیت پیغام

انبیای معاصر

عوبدیا

عوبدیا در حدود ۸۵۳ ق.م. به عنوان نبی به یهودا خدمت کرد

۱۲:۱ مردم ادوم از دیدن رنجهای یهودا شاد می شدند. نفرت آنها از اسرائیل باعث شد که خواهان نابودی ایشان باشند. به خاطر این خطا، خدا ادوم را نابود کرد. آیا اتفاق افتاده که از تیره بختی دیگران شاد شوید؟ از آنجا که فقط خدا داور است، هرگز نباید از بدبختی دیگران شادی کنیم، حتی اگر فکر کنیم سزاوارش هستند (ر.ش. به امثال ۱۷:۲۴).

۱۴-۱۲:۱ از میان تمام همسایگان اسرائیل و یهودا، ادوم تنها همسایه ای بود که خدا هیچ وعده رحمت به او نداد. این به آن دلیل بود که آنها اورشلیم را غارت کردند و از بدبختی اسرائیل و یهودا شاد شدند. آنها در بحرانها به برادران تنی خود خیانت کردند. (همچنین ر.ش. به مزمور ۷:۱۳۷؛ ارمیا ۲۲-۷:۴۹؛ حزقیال ۱۴-۱۲:۲۵؛ عاموس ۱۱:۱ و ۱۲).

۱۵:۱ چرا خدا از اقوام غیریهودی انتقام خواهد کشید؟ ادوم تنها قومی نبود که از سقوط یهودا شادی کرد. همه ملت ها و افراد به خاطر نحوه رفتارشان با قوم خدا داوری خواهند شد. امروز برخی از کشورها رفتار خصمانه برخورد می کنند. خدا همه مردم را مطابق نحوه برخوردشان با دیگران به خصوص با ایمانداران داوری خواهد کرد (مکاشفه ۱۲:۲۰ و ۱۳). عیسی در این زمینه در متی ۲۵-۳۱-۴۶ تعالیمی ارائه فرمود.

۱۲:۱ مردم ادوم از دیدن رنجهای یهودا شاد می شدند. نفرت آنها از اسرائیل باعث شد که خواهان نابودی ایشان باشند. به خاطر این خطا، خدا ادوم را نابود کرد. آیا اتفاق افتاده که از تیره بختی دیگران شاد شوید؟ از آنجا که فقط خدا داور است، هرگز نباید از بدبختی دیگران شادی کنیم، حتی اگر فکر کنیم سزاوارش هستند (ر.ش. به امثال ۱۷:۲۴).

۱۴-۱۲:۱ از میان تمام همسایگان اسرائیل و یهودا، ادوم تنها همسایه ای بود که خدا هیچ وعده رحمت به او نداد. این به آن دلیل بود که آنها اورشلیم را غارت کردند و از بدبختی اسرائیل و یهودا شاد شدند. آنها در بحرانها به برادران تنی خود خیانت کردند. (همچنین ر.ش. به مزمور ۷:۱۳۷؛ ارمیا ۲۲-۷:۴۹؛ حزقیال ۱۴-۱۲:۲۵؛ عاموس ۱۱:۱ و ۱۲).

۲- احیای اسرائیل

۱۷:۱ «ولی کوه مقدس من در اورشلیم، پناهگاه و محل نجات خواهد شد. اسرائیل سرزمین خود را دوباره تصرف خواهد نمود^{۱۸} و مانند آتش، ادم را خواهد سوزاند بطوری که از ادم کسی باقی نخواهد ماند.» این را خداوند می‌فرماید.

۱۹:۱ اهالی جنوب یهودا، کوهستان ادم را اشغال خواهند کرد و اهالی جلگه‌های یهودا، دشتهای فلسطین را تصرف نموده، دوباره مراتع افرایم و سامره را به چنگ خواهند آورد و قبیله بنیامین، جلعاد را خواهد گرفت. ۲۰:۱ تبعیدشدگان اسرائیلی مراجعت نموده، فینیقیه را تا صرفه در شمال، اشغال خواهند کرد و آنانی که از اورشلیم به آسیای صغیر به اسارت رفته بودند، به وطن خود بازگشته، شهرهای جنوب یهودا را خواهند گرفت. ۲۱:۱ فاتحان اورشلیم بر سرزمین ادم حکومت خواهند کرد و خداوند، پادشاه ایشان خواهد بود!

۱۷:۱

اش ۱۴:۲۰

یول ۱۹:۳-۲۱

عا ۱۱:۱۵

۱۹:۱

اعد ۱۵:۱۹-۱۶

ار ۳۱:۵؛ ۳۲:۴۴

جز ۳۶:۱۲؛ ۴۷:۱۳-۲۰

۲۰:۱

پاد ۱۷:۹

۲۱:۱

زک ۹:۱۷-۱۸

لو ۱:۳۳

مکا ۱۱:۱۵؛ ۱۹:۶

۲۱:۱ ادم نمونه‌ای است برای همه ملت‌هایی که با خدا دشمنی می‌ورزند. خدا وعده داده که قومش را از نابودی کامل حفظ کند و هیچ چیز نمی‌تواند این وعده خدا را باطل سازد. در کتاب عوبدیا ما چهار جنبه از پیغام خدا در باره داوری را مشاهده می‌کنیم: (۱) شرارت قطعاً مجازات خواهد شد؛ (۲) کسانی که به خدا وفادارند به آینده‌ای درخشان امید دارند؛ (۳) خدا بر تاریخ بشر حاکم است؛ (۴) هدف غایی خدا ایجاد فرمانروایی جاودانی است. ادمی‌ها به قوم خدا ستم کرده بودند. آنان انتقام‌جو و مغرور بودند، و از بدبختی دیگران سوء استفاده می‌کردند. هر ملتی که با پیروان خدا بدرفتاری کند، هر چقدر هم شکست‌ناپذیر به نظر برسد، مجازات خواهد شد. به همین شکل، هیچیک از ما نمی‌تواند آنقدر از ثروت یا امنیت خود احساس راحتی کند که از کمک به قوم خدا به‌هنگام نیاز کوتاهی ورزد. این گناه است. چون خدا عادل است، هر که گناه را بکارد، مجازات را درو خواهد کرد.

۱۷:۱-۲۱:۱ یهودای مکایی ادمی‌ها را در سال ۱۸۵ ق.م. ریشه کن کرد. قوم ادم در قرن اول بعد از میلاد دیگر وجود نداشت. در زمان پیشگویی عوبدیا، بقای ادم بیشتر از یهودا محتمل به نظر می‌رسید. با وجود این، ادم از بین رفته است و یهودا هنوز باقی است. این امر، قطعیت کلام خدا و مجازاتی را نشان می‌دهد که در انتظار همه کسانی است که با قوم خدا بدرفتاری کرده‌اند.

۲۱:۱ عوبدیا اعلام داشت که خدا ادم را مجازات خواهد کرد. خدا از سرکشی درونی و بیرونی آنان ناخشنود بود. مردم امروز خیلی شبیه مردم زمان عوبدیا هستند. دنیای ما پر است از انتقام‌جویی و حسادت و ناراستی. با مشاهده اینها، از خود می‌پرسیم که این ناپسامانی چه هنگام پایان خواهد پذیرفت. اما قطع نظر از اثرات گناه، خدا کنترل امور را در دست دارد. وقتی با گناه مبارزه می‌کنید، ناامید نشوید و امید خود را از دست ندهید. بدانید که با وجود این وضعیت گناه‌آلود، خداوند هنوز فرمانروا است، و اعتمادی که به او دارید بیهوده نخواهد بود.